

РЕШЕНИЕ

№ 164

гр. Благоевград, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЛАГОЕВГРАД, VI НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети октомври през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Кристина Евг. Панкова

при участието на секретаря Латинка Г. Насина
като разгледа докладваното от Кристина Евг. Панкова Административно наказателно дело
№ 20211210201179 по описа за 2021 година

Производството е с правно основание чл.59 и сл. от ЗАНН.

Образувано е по жалба на адв.С.Г., в качеството и на пълномощник на В. ТР. СТ., с ЕГН ***** с адрес гр.С*, ул.“Д-р В* К* и съдебен адрес гр.Б*, ул.”П* Д.П*, против Наказателно постановление № 21-1116-000495/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-Благоевград, сектор Пътна полиция, с което на жалбоподателя за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв., за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв. и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки.

С жалбата се навеждат доводи за незаконосъобразност на атакувания административен акт. Твърди, че при съставяне на акта и издаване на НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила. В жалбата се сочи, че приетото от наказващия орган не отговаря на истината. Искане се от съда да постанови съдебен акт, с който да отмени обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно.

Жалбоподателят, редовно призован се явява лично и се представлява от надлежно упълномощен адвокат, който поддържа жалбата, по същество моли за отмяна на атакуваното наказателно постановление, като неправилно и незаконосъобразно, излага доводи. Претендира разноски.

Административнонаказващият орган и Районна прокуратура – Благоевград, редовно и

своевременно призовани, не ангажират свои представители по делото и становище по жалбата.

Районният съд, след като съобрази доводите на жалбоподателя, събраният по делото доказателствен материал и закона, установи следното:

На 21.06.2021 г. Св.К., Н. и М. участвали в специализирана полицейска акция, като се намирали в района на паркинга на ЮЗУ „Неофит Рилски“. Около 21.35ч. същите чули удар между автомобили, като малко след това забелязали автомобил „Ф*“ с рег.№*, който бил с удар, като задната му гума била счупена. Свидетелите се приближили и установили до автомобила жалбоподателя, който лъхал на алкохол, поради което било поискано съдействие и на място пристигнали св.М. и К.. Св. М. поканил жалбоподателя да бъде изпробван с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, като С. направил няколко опита, но не била взета проба, което било прието като отказ от проверяващите, поради което бил издаден талон за медицинско изследване номер 0057216, отделно от това същият не могъл да представи и СУМПС и контролен талон към него, както и СРМПС-част втора. С оглед констатациите си св. М. съставил на С. АУАН№ 374367 от 21.06.2021 г. за това, че на 21.06.2021г. в 21.35ч. в гр.Благоевград, по ул.”Славянска” с посока на движение от ул.”Дойран” към ул.Иван Михайлов” е управлявал собствения му лек автомобил „Ф*“ с рег.№*, като при извършване на проверка същият отказал да бъде изпробван за алкохол с техническо средство Алкотест Дрегер 7510 с фабричен номер 0080, както и затова че не е представил СУМПС и КТ към него и СРМПС-част втора. На жалбоподателя е издаден и талон за медицинско изследване, но кръвна проба не е дадена, като на същия е отбелязано, че отказва. Актосъставителят М. квалифицирал нарушенията, като такива по чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП, чл.100, ал.1, т.1 и т.2 от ЗДвП. Актът е връчен на жалбоподателя срещу подпис, а талонът за медицинското изследване е връчен при отказ, който е оформен с подпис на св. Крънчов, като в графата "възражения" е печатно написано, че няма възражения. В законоустановения срок са постъпили писмени възражения, чрез които жалбоподателя е изложил доводи за незаконосъобразност на АУАН.

Въз основа на акта за установяване на административно нарушение след като приел възраженията за неоснователни на 06.07.2021г. Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР – Благоевград, издал атакуваното Наказателно постановление № 21-1116-000495, с което при идентична фактическа обстановка, наказващия орган е приел, че с поведението си жалбоподателят едновременно е реализирал няколко изпълнителни деяния на вмененото му нарушение по тази законова норма, а именно: отказал е проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта, а така също и, че и не е изпълнил предписания за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, квалифицирано като нарушение на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, както и че не е представил СУМПС и КТ към него и СРМПС-част втора, квалифицирани като нарушения на чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП. За така приетите като нарушения, наказващия орган на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е

наложил административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1, пр.1 и 2 от ЗДвП е наложил административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв., на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложил административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв. и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки. НП е връчено лично на жалбоподателя срещу подпис на 02.08.2021 година, като в законният седемдневен срок срещу същото е депозирана разглежданата в настоящото производство жалба.

В хода на съдебното производство са разпитани полицейските служители Н., М., К., както и св.М. и К.. От показанията на св. Н. и М. се установява, че като са пристигнали автомобила е бил спрял, като жалбоподателят е бил до него в и е лъхал на алкохол. Чрез показанията на тези свидетели се установява, че същия направил няколко опита, но не могъл да даде качествена проба. От показанията на св. М* и К* се установява, че същите са се отзовали на сигнал за съдействие от колегите си, като са поканили жалбоподателя да даде проби, пробвал няколко пъти некачествено, поради което приели, че отказва. Всеки от посочените свидетели с изключение на К. сочат, че автомобила не е бил в движение и не са го видели да се движи, поради което в тази част показанията на св.К. са изолирани и влизат в противоречие с останалия доказателствен материал, поради което съдът не ги кредитира. Никой от посочените свидетели не сочи липсата на документи у водача с изключение на св.М., който обаче посочва в същото време, че е представил СУМПС.

По делото са приложени писмени доказателства, удостоверяващия извършеното по случая, както са изискани и представени доказателства за техническа годност на използвания Алкотест дрегер. Приложената справка за нарушител/водач е видно, че жалбоподателят многократно е наказван за административни нарушения по ЗДвП.

Изложената фактическа обстановка се установява от събрания по делото доказателствен материал, а именно: гласните доказателства, в кредитираната им част, съдържащи се в показанията на разпитаните от съда свидетели. В подкрепа установеното от фактическа страна са и приобщените към доказателствения материал писмени доказателства.. Настоящият съдебен състав кредитира и надлежно приобщените писмени доказателства. Фактите по извършената проверка и направените при нея констатации относно дата, мястото и обстоятелствата около извършената проверка се изясняват посредством показанията на посочените свидетели и събраните в хода на проверката писмени доказателства

При така установената фактическа обстановка, съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е депозирана от надлежно лице в установения от закона 7-дневен срок от връчване на НП, поради което е допустима, разгледана по същество е основателна по следните съображения:

В конкретния случай и АУАН и НП са издадени от компетентни органи.

Съдът обаче намира, че в хода на административнонаказателното производство са допуснати съществени процесуални нарушения, които са довели до ограничаване правото на защита на

санкционираното лице, поради следните съображения:

За да може с издаването на едно наказателно постановление да се реализира административно-наказателна отговорност на дадено лице, следва наказателното постановление да съдържа законово регламентиран минимален обем информация. Фактите и обстоятелствата, които в постановлението безусловно следва да са налице, са описание на нарушението, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, доказателствата, които го потвърждават, както и законните разпоредби, които са били нарушени). В случай, че така установените нормативни изисквания не са спазени, ще бъде налице акт, постановен в съществено нарушение на закона. Изискването за обосноваване на наказателното постановление е една от гаранциите за законосъобразност на същото, които законът е установил за защитата на правата и интересите на лицата - страни в административно-наказателното производство. Тази гаранция се проявява в две насоки. С излагането на мотивите се довеждат до знанието на адресата съображенията, по които административно-наказващият орган е пристъпил към налагане на конкретна административна санкция. Това подпомага лицето, чиято отговорност е ангажирана, да организира защитата си. От друга страна наличието на мотиви улеснява и прави възможен контрола за законосъобразност и правилност на акта, упражняван при обжалването му пред съда, допринася за разкриване на евентуално допуснатите закононарушения. Значението на изискването за мотиви според ЗАНН е такова, че тяхното неизлагане към наказателното постановление съставлява съществено нарушение на закона и е основание за отмяна на акта. В конкретния случай както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него постановление досежно нарушението по пункт 1 се сочи, че на посочената дата е извършена проверка на въпросния субект, но в двата документа е налице описание на различни по фактически състав административни нарушения. От една страна в АУАН е прието, че жалбоподателя е "управлявал лек автомобил, като при проверката отказва да бъде изпробван за употреба на алкохол с техническо средство, както и "На водача е издаден талон за медицински изследване" и е извършил вмененото му административни нарушения, а от друг в обжалваното наказателно постановление му е наложено административно наказание за нарушение изразяващо се в "отказва проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол в кръвта и не изпълнява предписание за изследване с доказателствен анализатор и за медицинско изследване и вземане на биологични проби за химическо изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му", при приложение обаче на чл. 174, ал. 3, пр. 1 от ЗДвП. Така описаните, обстоятелствата не дават достатъчна степен на конкретика около извършеното нарушение и създават неяснота относно възприетата от наказващия орган фактическа обстановка, а от тук и направените въз основа на нея правни изводи. Не е ясно за да осъществи жалбоподателя вменените му административни нарушения, какво именно действие, респ. задължение не е осъществил, като по отношение на него липсват данни да е давано предписание за изследване с доказателствен анализатор. Правилото на закона е категорично: в наказателното постановление трябва в пълнота да се опише фактическата обстановка. Описанието трябва да е конкретно и да не буди съмнение. Изпълнителното деяние на нарушението не може да бъде извличано по пътя на логиката.

Това би имало за последица неопределеност при установяване на нарушението и в сериозна степен би застрашило правото на защита на засегнатото лице, каквото безусловно в случая е накърнено. Правоприлагането и особено в частта му на налагане на административни наказания не може да почива на предположения, а само на конкретни данни и обстоятелства. Още при съставянето на акта трябва да е безспорно ясно какво е обвинението, което се отправя на административно привличения. Това е така, защото съставеният акт има и тази функция - официално обвинение в извършване на правонарушение. Нарушителят е в правото си да се защити още в момента на съставяне на акта, и тази възможност трябва да му се осигури. В случая абсолютното несъответствие между вменения на жалбоподателя фактически състав на административно нарушение с АУАН, не съответстват на това, описано в наказателното постановление, с което е ангажирана административната отговорност на същия за деяние, осъществено при друга, различна фактическа обстановка. Именно изложеното формира извод за липса на единство между описаното в АУАН и НП, което във всички случаи представлява освен накърнено право на защита на нарушителя, така и допуснато процесуално нарушение от категорията на съществения, неотстранимо в настоящата съдебна фаза на административно-наказателното производство и във всички случаи обуславящо отмяна на обжалвания санкционен акт, като незаконосъобразен в тази част. Както се посочи според съдържанието на издаденото НП въз основа на този АУАН, на жалбоподателя са вменени няколко изпълнителни деяния и алтернативни форми на извършено нарушение по, а именно: едновременно отказ на жалбоподателя за проверка с техническо средство за установяване употреба на алкохол в кръвта му, наред с това и неизпълнение на предписание за изследване с доказателствен анализатор, а така също и за медицинско изследване и взимане на биологични проби от за химично лабораторно изследване за установяване на концентрация на алкохол в кръвта му, като след това пък е санкциониран на основание чл. 174, ал. 3, пр. 1 от НК, което пък представлява и вътрешно противоречие в самото НП, доколкото приложената санкционна норма с посоченото предложение, предвижда наказание за отказ за проба с техническо средство.

Наред с това, съдът констатира, че за вменените с НП на жалбоподателя допълнителни форми на нарушение по чл. 174, ал. 3, извън хипотезата на предложение 1-во, така както е фиксирано в АУАН, на практика липсват каквито и да било фактически твърдения и наведени обстоятелства в НП, като по този начин е налице и вътрешно противоречие между фактическата част на този акт и правната квалификация на вменените на жалбоподателя няколко форми на нарушение по визираната норма на закона. Последното е самостоятелно основание за съществено нарушаване на правото на защита и допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на атакуваното НП.

По отношение на останалите две нарушения по чл.100, ал.1, т.1 и чл.100, т.2 от ЗДВП съдът не намери формални предпоставки за отмяна на НП. В тази част и АУАН и НП съдържат достатъчен обем информация и са издадени при спазване формалните предпоставки на ЗАНН.

По отношение материална законосъобразност на атакуваното наказателно постановление,

съдът намира следното.

Съгласно разпоредбите на чл. 174, ал. 3 от ЗДвП, водач на моторно превозно средство, който откаже да му бъде извършена проверка с техническо средство за установяване употребата на алкохол или не изпълни предписанието за медицинско изследване на концентрацията на алкохол в кръвта му, се наказва с лишаване от право да управлява моторно превозно средство срок от две години и глоба от 2000 лева. Не се установи обаче по безспорен и категоричен начин от доказателствата по делото, че жалбоподателят е осъществил състава на разглежданото административно нарушение, както от обективна, така и от субективна страна. В конкретният казус липсват преки, убедителни и категорични доказателства, че именно жалбоподателя към момента на извършената процесна проверка е управлявал процесния автомобил. Полицейските служители също не могат да установят по категоричен и безусловен начин, кой именно е управлявал автомобила. Същите са категорични, че когато пристигнали на място при автомобила жалбоподателя не бил в него, а до него. Последните обстоятелства се потвърждават и от показанията на актосъставителя – свидетеля М., който не е очевидец на извършеното нарушение, а е изпратен на сигнал. От друга страна, не е безспорно по делото, че жалбоподателят е отказал да му бъде извършена проверка с техническо средство. Събраните в хода на производството гласни доказателства чрез показанията на разпитаните по делото свидетели установяват, че жалбоподателят е направил няколко опита за да бъде изпробван с техническото средство. Последното води до извода, че последният не е отказал да бъде изпробван, а напротив, извършил е няколко опита за проба. Фактът, че тези опити са неуспешни не може да бъде приравнен на отказ за изпробване. Именно поради изложеното съдът приема, че С. не е извършил вмененото му нарушение, като на първо място се установи, че същия е направил няколко опита да даде проба, а от друга страна не се установи по безспорен начин към този момент да е управлявал провереният лек автомобил. Изложеното обуславя незаконосъобразност на НП в тази част, което води до неговата отмяна.

По отношение нарушенията по чл.100 от ЗДвП

За да бъде ангажирана административнонаказателната отговорност на лице за нарушения по чл. 100, ал. 1, т. 1 и т.2 от ЗДвП следва да бъде установено от обективна страна, че същото това лице е управлявало МПС, предмет на полицейската проверка, като последната е извършена именно в това му качества. В случая не се установи по категоричен и безспорен начин, жалбоподателя да е осъществявал управление на лек автомобил към посоченият в наказателното постановление процесуален момент, поради което съдът намира за неправилно и незаконно ангажирането на административнонаказателната му отговорност по посочените законови текстове. Отделно от това липсват и категорични доказателства, относно непредставяне на поисканите документи. Никой от разпитаните полицейски служители не можа да установи по безспорен начин, че по време на процесната проверка жалбоподателят не е представил СУМПС, талон и СРМПС. Ето защо и след като не се установи жалбоподателя да е осъществявал управление на МПС по смисъла на легалната дефиниция на понятието управление, съдържаща се в Постановление № 1 от 17.01.1983 г. по

Н. Д. № 8/1982 г. на Пленума на ВС и включващо всички действия или бездействия с механизмите или приборите на МПС-а или машини, както и задължителните разпореждания на оправомощено лице, независимо дали превозното средство или машина е в покой или движение, когато тези действия са свързани с опасност за настъпване на съставомерни последици, то в тази връзка същият не може да бъде субект на вменените му нарушения. Този извод, базиран на събраните по делото доказателства обуславя оборване на презумптивната доказателствена сила и на акта за установяване на административно нарушение вменена му от закона, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП и като правна последица обуславя отмяна на обжалваното наказателно постановление, като незаконосъобразно и в тази част.

Предвид приетото от съда, че атакуваното наказателно постановление е незаконосъобразно, същото следва да бъде отменено и в частта за отнетите 12 контролни точки, доколкото приложението на цитираната Наредба е обусловено от законосъобразното ангажиране на отговорност за конкретни нарушения по ЗДвП, което в случая съдът прие, че не е така.

По изложените по-горе мотиви съдът прие, че с атакуваното НП незаконосъобразно е ангажирана отговорност на жалбоподателя, като с цел да установи правото си, същия е ползвал адвокатски услуги, за които е заплатил сумата в размер на 300лв., установимо от приложено по делото пълномощно. От друга страна е направено изрично искане за присъждане на разноски. Съдът като съобрази изложеното, предвид изхода на делото, в който случай безспорно се касае за незаконосъобразен акт и с оглед настъпилите законодателни промени, съгласно които страните имат право на присъждане на разноски, които към датата на произнасяне на настоящия състав са влезли в сила /ДВ бр. брой: 94, от дата 29.11.2019 г./ намира, че издателят на незаконосъобразния акт, в случая ОД МВР Благоевград следва да бъде осъден да заплати на жалбоподателя разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 300 лв. По отношение възраженията за прекомерност, съдът с оглед фактичката и правна сложност на делото, по което бяха разпитани пет свидетели и събирани множество писмени доказателства, намира същите за неоснователни, доколкото не може да бъде прието, че производството е такова с много ниска фактическа сложност.

Мотивиран от горното и на основание чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 21-1116-000495/06.07.2021 г. на Началник група в Сектор Пътна полиция към ОДМВР-Благоевград, сектор Пътна полиция, с което на В. ТР. СТ., с ЕГН ***** с адрес гр.С*, ул.“Д-р В* К* и съдебен адрес гр.Б*, ул.”П* Д.П* за административно нарушение по чл.174, ал.3 от ЗДвП, на основание чл.174, ал.3, пр.1 от ЗДвП е наложено административно наказание "глоба" в размер на 2000. 00 лева и "лишаване от право да управлява МПС" за срок от 24 месеца, за нарушение на чл.100, ал.1, т.1 от ЗДвП, на основание чл.183, ал.1, т.1, пр.1 и пр.2 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв., за нарушение на чл.100, ал.1, т.2 от ЗДвП, на основание чл.183,

ал.1, т.1, пр.3 от ЗДвП е наложено административно наказание „Глоба” в размер на 10 лв. и на основание Наредба № Из-2539 на МВР са му отнети общо 12 контролни точки.

ОСЪЖДА ОД на МВР- Благоевград да заплати в полза на В. ТР. СТ., с ЕГН ***** с адрес гр.С*, ул.“Д-р В* К* и съдебен адрес гр.Б*, ул.”П* Д.П* сторени от жалбоподателя разноски за адвокат в размер на 300 лв./триста / лева.

Решението може да се обжалва пред Благоевградски административен съд в 14-дневен срок, считано от съобщаването му на страните.

Съдия при Районен съд – Благоевград: _____